

A person wearing a white long-sleeved shirt is shown from the chest up, with their hands raised in a gesture of openness or prayer. The background is a soft, out-of-focus light color. The text is overlaid on the image.

Mijn verhaal over

the Language of Light

Own your power, your wisdom, your light

Het begon al een aantal jaren geleden, met een drang om geluid te maken tijdens mijn meditaties.

Ja dag, dacht ik. Ik ben niet gek. En ik hield mijn mond. De aandrang werd sterker en er kwam zo'n moment dat ik dacht: vooruit dan maar. Wat maakt het uit. Niemand die me hoort.

Ik liet de geluiden komen en voelde me zó fijn. Zo thuis. Zo alsof mijn hele systeem reageerde met ontspanning en heling en rust.

Ik begon het normaal te vinden, zo in mijn eentje. Ik voelde inmiddels ook wel dat het iets bijzonders was. Een gouden geheim. En toen wilde mijn lijf ineens mee bewegen.

Ja dag, dacht ik. Ik ben niet gek.

Ik had helemaal geen zin in een soort spirituele onzin, zo'n overdreven gedoe. En ik hield me stil. Maar ook deze aandrang liet zich niet lang beteugelen en in mijn groeiende zelfliefde ontstond meer en meer ruimte voor mij.

Ik stond het mezelf toe.

Eerst thuis

Daarna in het bos als ik alleen was (en ging ik besmuikt een potje geïnteresseerd naar de bomen kijken als er iemand langskwam).

Al gauw werd het gewoon iets wat bij me hoorde. Ik dacht, als iemand het ziet denken ze vast dat ik een of andere yogavorm doe. Het maakte me niet meer zo uit. En ik begon licht te zien.

Als ik die geluiden maakte zag ik alles in een lichtgrid. Alles. Alles bestond uit horizontale en verticale lijnen, en sommigen dichter op elkaar en sommigen verder uit elkaar. Ze hadden zelf ook weer een glow. Kortom, alles was opgebouwd uit licht. En als ik inzoomde op die lijnen zag ik eigenlijk gewoon miljarden lichtpuntjes die de lijnen vormden.

Wanneer ik de geluiden maakte kwamen er golven van goud licht uit mijn hart. En ik kon ze sturen, in het lichtgrid. Ik kon er structuren mee bouwen. Het bijvoorbeeld dikker maken op lege plekken, en het laten rondgaan, er alles mee beïnvloeden. Het gouden licht kwam ergens vandaan, en dat 'ergens' was mijn thuis. Het kwam op aarde via mijn hart. Het werd gestuurd door mijn stem en beweging en intentie en focus.

Klik hier om te lezen wat de
Language of Light precies doet.

Vond ik dit normaal? Eigenlijk wel ja. En omdat ik er met niemand over sprak maakte het eigenlijk ook niks uit. Het was gewoon van mij. Ongecompliceerd. Niet in twijfel getrokken. Dus het kon er gewoon zijn.

In de zomer van 2016 vertrok ik bijna elke dag 's ochtends al om een uur of 6 naar mijn geliefde bos om daar op blote voeten te dansen in de opkomende zon, genietend van de zon, de vogels, de geuren in het bos, mijn lijf, mijn geluid, mijn beweging. Vrij.

En toen viel Aster van het balkon

Of liever gezegd: ze dook. Een vogel achterna, die wegvloog terwijl zij ruim tien meter beneden haar botten brak.

Een geweldig lieve buurman had het zien gebeuren. Haar redder.

Hij belde aan, met een geschrokken gezicht, bezorgd, vasthoudend toen ik overtuigd zei, 'Nee hoor, we hebben geen witte kat.'

Toen drong tot me door dat Aster een witte kat is, de enige in de buurt.

Ik weet dat het gek klinkt, maar ik zag haar niet zo. Ik zag haar gewoon als Aster. Ik werd zo koud. We renden naar beneden en daar zat ze.

Bebloed snoetje. Stil. Zich klein makend. Ik tilde haar voorzichtig op en we raceten naar de spoedkliniek waar ze werd gered. Op het nippertje.

Ik belde Tracy. Zij werkt met dieren zoals ik met mensen werk. En in één van haar emails vertelde ze me dat ze met de Language of Light had gewerkt, en of ik dat kende? Iets in mij begon zich te roeren.

Ik schreef een email terug en beschreef daarin wat ik soms in mijn eentje deed, en wat ik dan zag.

Terwijl ik schreef werd ik bang. En toen ik op 'send' had gedrukt wist ik zeker dat ze niet meer zou reageren. Dat ze zou denken: 'Jezus.' Tegelijkertijd wist ik zeker dat het niet zo zou zijn. Dat dit het precies was, wat ze bedoelde.

De Language of Light

Ik proefde de woorden in mijn mond en voelde ze in mijn hart.

Het klopte.

Drie dagen later kreeg ik een mail terug

'Ja! Dat is het precies, dat is precies hoe ik het zie!'. Tracy was heel blij, want ik was de eerste die ze ontmoette die hetzelfde zag en ervaarde. Ze vertelde me dat het Star Language is en dat er meerdere dialecten zijn. Ze herkende mijn gevoel dat de taal inderdaad niet het geluid is wat je voortbrengt, maar het licht is de taal. Er is veel over te vinden op internet, en iedereen klinkt anders.

Ik oefende op Aster en zag het effect. Ze had haar bekje en pootje gebroken op meerdere plekken en had enorm veel pijn, ondanks de pijnstillers. Aster is half Sfyx en heeft daardoor een soort wasachtige afscheiding. Haar pootje kon dus niet worden gespalkt met gips of tape, want daaronder ging het ontsteken. Dat gebroken stukje poot hing aan de rest van haar poot en ze bleef er maar mee bewegen. Er zelfs in de kattenbak mee graven. En dan ook nog dat gebroken bekkie.

Het was hartverscheurend.

Elke keer als ik de Language of Light sprak ging ze languit liggen, ontspande haar lijfje en begon ze keihard te snorren. Ik merkte dat ik er veel meer mee kon dan ik dacht. Ik stuurde light images door haar heen: Aster die in de zon lag te genieten, die speelde met haar favoriete Nerf-kogel (de groene schijfjes!). Aster die genoot. Ik kon ermee haar bot in en hoorde en voelde het verschil.

Ik stuurde golven van goud door haar hersenen om de pijn te verminderen. En ik werkte in mijn en haar reality om mee te bewegen, te shiften, naar een werkelijkheid waarin Aster geheeld was. Ik stuurde er bakken licht in. Stukje bij beetje herstelde ze, met hier en daar een complicatie. Tracy hielp.

En ik kreeg van haar terug dat wat ik deed, heel effectief was. Mijn zelfvertrouwen groeide. Ik begon ook dit allemaal normaal te vinden.

En op een dag, toen ik koffie aan het drinken was op het balkon, in een ochtendzonnetje, na een drukke nacht (ik ging er elke nacht 3-4x uit om Aster snel uit de bak te halen en te verschonen, zodat ze niet zou graven, en om haar te laten eten en drinken), stond ik op als in een droom en liep naar de computer.

Vaag ging het door me heen: dit is Inspired Action.

Gewoon laten gebeuren.

Ik typte het hele verhaal, vroeg of ik op mensen mocht oefenen, en postte het binnen een besloten groep van de opleiding die ik volgde. Er was geen haar op mijn hoofd die eraan dacht het op mijn eigen tijdlijn te zetten. Veel te eng. Maar binnen de groep voelde ik me inmiddels veilig genoeg.

Weer dacht ik: hierop gaat niemand reageren. Ze zijn toch niet gek.

Binnen een halve minuut diende zich de eerste aan

Binnen een kwartier had ik mijn 5 proefpersonen en een wachtlijst voor een eventuele tweede oefenronde. Die is er nooit gekomen: al bij de eerste sessie werd duidelijk hoeveel impact de Language of Light had.

Hoe diep het ging.

En hoe raak het was.

Elke sessie erna was een feestje. Er gebeurden zoveel magische wonderbaarlijke dingen dat ik zelf van de ene in de andere verbazing viel. Wezenlijke, diepe, transformerende sessies.

Ik kreeg terug dat álles veranderde door wat we deden. Anders voelen, anders denken, tastbare fysieke veranderingen én veranderingen in de omgeving, de realiteit van de prachtige vrouwen die een sessie met de Language of Light deden. Ik dacht: 'Beter dan dit wordt het niet.'

Ik stond er niet eens bij stil dat er nóg meer kon zijn

Toen kwam het eerste Empower your Light Event. Ik sprak voor de eerste keer de Language of Light in een groep. 22 vrouwen, 22 lichtwerkers, 22 bijzondere, unieke, machtig mooie mensen die allen hun eigen ervaring hadden. We speelden met het licht, dansten met

de Spirit of Money en creëerden elk onze eigen persoonlijke MoneyFlow, we werden geholpen en kregen persoonlijke messages.

Pure magie. Pure schoonheid. Pure waarheid.

Een van de deelnemers had een Crystal Skull meegenomen. Ze was een cliënte en had in haar eerste sessie met de Language of Light die ze toen net had gehad een enorm diepe impact ervaren. Haar Skull stond erop mee naar mij te gaan, vertelde ze. Sterker nog, ze was er voor terug gegaan, want ze kwam niet weg zonder hem.

Ze liet me zien dat hij was veranderd door de Language of Light: er was een lichte baan in gekomen. Ze vertelde ook, dat ze hem tijdens haar sessie in haar tas had zitten en dat hij toen ook was veranderd.

Ik keek ernaar en dacht: ga weg

Ik trok de energie haast niet, voelde zoveel weerstand.

Ik werd bang, probeerde te voelen of het intuïtie of angst voor het onbekende was. En ineens voelde ik dat ook ik er niet omheen kon.

Geef maar, zei ik. Ik moet hem vasthouden. En ik zat met hem. Ik voelde hem. Ik merkte dat er van alles gebeurde, open ging, uitbreidde.

Die nacht kreeg ik de he-le nacht downloads. Het ging maar door.

Alsof er papier in plaats van uit een printer, er juist in ging.

In mijn hoofd. Ik sliep half, bleef de vellen volgen. Het schrift erop was goud en lichtte op. Ik kon het allemaal lezen en wist wat er stond, had er geen woorden voor. Ik wist: dit is de Language of Light, zoals het zou zijn geschreven.

Ik voelde me zó raar, zo anders, en heb de hele zaterdag op bed en op de bank gelegen. Had ook hoofdpijn. En toen ik 's avonds een vriend aan de telefoon had zei hij: 'Yep. You've opened up a whole new level.'

Ik wist nog niet wat het betekende, totdat ik een sessie met de Language of Light had, en alles was veranderd. Ik zag meer. Ik kon meer. Ik wist niet eens dat het bestond, wat ik deed.

En daarna kwam er wéér een shift, rond kerst. En nog een, begin 2017. Inmiddels komt er elke keer iets bij, ik ben er aan gewend geraakt nieuwe en super geweldige dingen te zien. Ik ben eraan gewend geraakt van de ene in de andere verbazing te vallen. De manieren om te helen, te herinneren, te ontsluiten en te creëren zijn eindeloos gebleken. Grenzeloos.

Wanneer ik terugdenk aan nog maar zo kort geleden, het begin, en nu, ik weet niet eens waar ik moet beginnen met het te vertellen.

De verreweg allermeest gehoorde reactie op werken met de Language of Light is: je kunt het niet uitleggen, het is zó groot, wat er gebeurt.

Het is wat het is. Van totaal 'in awe' ben ik geshift naar 'Ja. Dat is wie ik ben, dit is wat ik doe.' Ik ben superdankbaar, voor alles wat ik ben. Dat ik me heb herinnerd wie ik ben. Voor alles wat ik zal zijn.

Elke stap onderweg was een worsteling

Mag ik dit? Mag ik het doen? Erover praten? Mag ik zoveel ruimte innemen? En elke keer was de boodschap: Claim your space. Step into the truth of you. Own your power, your wisdom, your light.

Elke keer won mijn drang naar écht vrij zijn, helemaal mezelf zijn, het van de angst voor het onbekende, voor veroordeling en afwijzing, van falen. En elke keer was het resultaat weer meer: meer hulp, meer liefde, meer prachtig mooie bijzondere mensen.

Met de meest hartverwarmende reacties. En altijd was daar, op het juiste moment, een berichtje, een mailtje, een post.

Ik werd aangemoedigd, nét als ik het nodig had. De steun van het universum manifesteerde zich keer op keer, op vele manieren. En ik wist gaandeweg: ik mag echt helemaal mij zijn. Vrij. Daar in gaan staan, dat claimen, dat durven, dat is mijn pad.

De Language of Light is deel van mij. Het maakt me ongelooflijk blij.

Het was uit liefde voor mezelf dat het er mocht zijn.

En het is uit liefde voor jou dat ik het gebruik in mijn werk.

xx
Marieke

Dit ebook is eigendom van Marieke Zwinkels©

Voorwaarden rondom gebruik van de inhoud, kijk op mariekezwinkels.com/algemene-voorwaarden

Voor meer ♥ kijk op mariekezwinkels.com